

man tror, og en anden Ting er, hvad man kan bevise — og Beviserne lod jeg Retten om.

Jessen: Jeg vil give min Tilslutning til de Udtalelser, der faldt om det uheldige i, at denne Sag atter og atter rejses; det kan aldrig være gavnligt, at noget saadant sker. Det maa, som Fængselsdirektøren har paapeget, give Anledning til, at der i Befolkningen skabes en Opfattelse, som der intet virkeligt Grundlag er for.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det nærmest for at sige, at jeg endnu ikke har begrebet, hvad den ærede Forslagsstiller vil opnaa gennem denne Undersøgelse; jeg ved ikke, om andre ærede Medlemmer har forstaaet det. Jeg var Medlem af Udvalget i Fjor og havde da Lejlighed til at sætte mig ind i Sagen; jeg tror ogsaa, de fleste af Udvalgets øvrige Medlemmer fik Lejlighed til at sætte sig ind i den. Den eneste, der ikke naaede det, var det ærede Medlem, som nu atter stiller Forslag om et Udvalg. Han kunde umuligt faa Tid til det; det blev ved at trække ud og trække ud, og det var ikke muligt at faa det ærede Medlem til at gøre sig bekendt med Sagen. Jeg skal naturligvis ikke insinuere, at der bag ved dette ligger nogen Bestræbelse for at trække Sagen i Langdrag, det være langt fra, men det er i hvert Fald et Faktum, at naar man ikke naaede til Ende med Sagens Behandling i Fjor, var det det ærede Medlems Skyld, fordi han ikke kunde faa Tid til at sætte sig ind i den. Det er for øvrigt et Særkende for det ærede Medlem, at han ikke har Tid. Jeg har siddet i flere Udvalg sammen med det ærede Medlem, og det har altid skortet ham paa Tid til at beskæftige sig med de Sager, Udvalget skulde beskæftige sig med. Adskillige ærede Medlemmer vil sikkert give mig Ret i, at saaledes gik det ogsaa i dette Udvalg i Fjor. Havde det ærede Medlem været lige saa hurtigt til at sætte sig ind i Sagen som de øvrige Udvalgsmedlemmer, kunde Sagen have været ført til Ende, og saa havde vi undgaaet det uheldige, der er i, at en saadan Sag rejses atter og atter. Da jeg hørte, at det ærede Medlem nu i Aar paa ny vilde fremkomme med Forslag om et Udvalg til Undersøgelse af Sagen, var det min første Tanke, at jeg egentlig vilde have modsat mig det, men det mener jeg alligevel ikke er praktisk. Nu maa det ærede Medlem faa sin Villie og faa dette Udvalg nedsat og faa Sagen un-

dersøgt, men hvis jeg faar nogen Indflydelse i Udvalget, skal det ikke trække længe ud i Aar; saa maa vi gøre det hurtigt, saaledes at vi een Gang for alle faar Ende paa Sagen, om saa det ærede Medlem faar Tid til at sætte sig ind i den eller ikke.

Forslagsstilleren (Fraenkel): Det, det gælder om nu her for det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (Jessen), er jo slet ikke Sagen; efter at der er kastet tilstrækkeligt Snavs paa de to Klager, skal der nu ogsaa kastes Snavs paa mig; thi det gælder om at fortaage Historien. Jeg er allerede ganske klar over, hvordan denne Sag skal gribes an, og hvordan den skal „trænes“: nu er jeg en langsom Arbejder, som ikke er i Stand til at rappe mig tilstrækkelig hurtigt! Nej, jeg kan ikke altid tilstrækkelig hurtigt komme til den samme Mening om en Sag, som f. Eks. det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds. Det gaar jo i en vældig Fart; naar han faar sin Partiparole, saa behøver han ikke at beskæftige sig yderligere med Sagen, saa er hans Mening færdig, og det behøves der ikke mange halve Minutter til. Men naar man skal arbejde en større Bunke Akter igennem, saaledes at man med god Samvittighed kan sige: Jeg har vendt hvert Blad Papir i den Bunke og set, hvad der stod i den, og gjort mine Uddrag, og her er min Mening om Sagen, ja, saa kan man ikke gøre det saa hurtigt, som det ærede Medlem mener, og naar han tror det, ligger det vist ganske simpelt i, at han aldrig i sit Liv har gjort et saadant Stykke Arbejde. Jeg forlangte den Gang at faa det i Juleferien, og jeg vidste meget godt, at fik jeg det ikke i den, saa maatte jeg anse det for temmelig haabløst at komme igennem det, saadan som jeg var engageret i Rigsdagsarbejdet i den Sæson. Det skete ikke; jeg har ikke lagt Skyld paa noget Menneske for det, jeg har nævnt det Faktum, at det var saadan, og dette bruger altsaa nu det ærede Medlem til at fremstille mig som et Menneske, der ikke er i Stand til i en rimelig Tid at danne mig en Mening om en Sag. Han skal nok sørge for, siger han, at nu skal det gaa hurtigere. Ja, det skal gaa akkurat saa hurtigt, som det er muligt for mig, naar jeg skal danne mig en begrundet Mening om Sagen, og det skal ikke gaa 24 Timer hurtigere; det kan jeg forsikre det ærede Medlem om; ikke en Smule hurtigere skal det gaa, og har han saa Lyst til at faa